

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות י"ט	אלעד
8:50	7:06	אלעד
8:52	6:59	בית שמש
8:52	7:17	בני ברק
8:52	7:08	חיפה
8:49	7:06	טבריה
8:50	6:56	יבנאל
8:49	6:55	ירושלים
8:53	7:09	מודיעין עילית
8:55	6:12	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 12, גליון 35 (605)

יום טוב שבועות, אבות פרק א', שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: דברי הימים-ב' כ"ה - כ"ו | בבלי: גיטין י' | ירושלמי: שביעית י"א | תוספתא: בכורות ב' | רמב"ם: תלמוד תורה ה'

מזהרא"ש מספר

חג השבועות

הודו להשם שאנחנו כבר זוכים להכנס לחג השבועות - זמן מתן תורתנו, אנחנו עומדים לזכות לקבלת התורה; אנחנו צריכים לזכור מה שרבינו אומר, שאם רוצים לחזור בתשובה צריכים לשפח מה שהיה, צריכים להתחדש לגמרי, רק כך אפשר לחזור בתשובה.

מאכלי חלב

מוהרא"ש אומר טעם יפה למה אוכלים מאכלי חלב בשבועות; כי רבינו אומר (שיחות ה"ו, סימן כו): "אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה, כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה'", כי אם היה האדם זוכר את כל מה שהוא עושה הוא לא היה מסוגל להמשיך בחיים, כי מעשיו שעשה בעבר היו מפריעים לו מאד. אבל עכשיו שיש <<<<

מילה של התחזקות !

אתם בודאי מכירים את הספור שהיה אצל רבי נתן, פעם בחג השבועות הוא נגש לפתיחת הארון וכשהוא הוציא את הספר תורה מארון הקודש הוא התלהב מאד והתחיל לרקוד: "תורה חדשה!" "תורה חדשה!" - הוא צעק, וכל אנשי שלומנו נהיו בשמחה והצטרפו גם לרקוד עם רבי נתן זכרוננו לברכה; זה היה רבי נתן, הוא תמיד היה בהתחדשות, תמיד רענן; חג חדש, תורה חדשה, יום חדש.

אם נגשים לחג השבועות בהכנה שפזז הכל שונה; מתכוננים בשמחה לקבל את התורה, תורה חדשה. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ספרי, לג): על הפסוק (דברים ו, ו): אשר אנכי מצוה היום - "לא יהיו בעיניך בישנה, אלא בחדשה שהכל רצין לקראתה", בשלומדים תורה זה צריך להיות בהתחדשות; תורה חדשה.

(עצתו אמונה במדבר תש"פ)

ווארט על החג

מהי הטעם לכך שמקשטים בחג השבועות בעצים ועשבים סביב ארון הקדש וגם סביב הבימה שעליה קוראים בתורה?
רבי נתן מביא (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן קיא): יהודי בקש מרבנו שינתן לו דרך בעבודת השם, ורבנו צוה לו שילמד תורה, אמר היהודי: אני הרי לא יכול ללמד, אני צריך עצה בשביל העצה, "השיב לו: על ידי תפלה יכולין לבוא לכל, לכל טוב לתורה ועבודה ולכל הקדשות ולכל העבודות ולכל הטובות שבכל העולמות".

ברב הפעמים כשמגיע חג, במיוחד חג השבועות, כל אחד מקבל על עצמו קבלות טובות, מקבלים ללמד בהתמדה את התורה הקדושה, אבל כשמגיע מוצאי החג וחוזרים לשגרה אז הכל חוזר לקדמותו, הכל נשאר כמו שהיה, לכן מקשטים בעצים ועשבים סביב ארון הקדש וגם על הבימה ששם קוראים בתורה, כדי לגלות את הסוד איך אפשר לזכות להחזיק מעמד בקבלות הטובות, אם רוצים לזכות לקבלת התורה, צריכים ללכת בין העצים להתבודד, צריכים ללכת לשדה לדבר אל השם יתברך. רבנו אמר (שיחות ה"ו, סימן קסג): "בין עצים ועשבים טוב מאד לדבר אל השם"; לכן עושים בבית המדרש מקום להתבודדות, מכניסים את השדה לתוך בית הכנסת, שנוצר בבית הכנסת לדבר אל השם יתברך, שיתבודדו תחת הטלית. כאן בקרית ברסלב קל יותר לדבר אל השם יתברך בשדה, כל הבתים נמצאים בין שדות ויערות, רק יוצאים מהבית וכבר נמצאים בשדה, אפשר להתבודד היטב. אבל בכל מקום שהאדם נמצא הוא יכול לדבר אל השם יתברך, לא צריכים לחכות עד שימצאו שדה כדי שיוכלו לדבר אל השם יתברך, בכל מקום שרק נמצאים צריכים לפתח את הפה ולהשיח את הלב להשם יתברך, לבקש מהשם יתברך לזכות ללמד בכל יום את התורה הקדושה.

רבנו ז"ל היה משוחח הרבה עם אנשי שלומנו על הדרגות שלו, הוא היה מספר להם למה הוא זכה; רבנו היה משוחח על עצמו, על הדרגות וההשגות שלו, כי רבנו רצה שנעשה כמוהו. על ידי שנשמע למה אדם יכול לזכות, פלנו ננסה לעשות כמוהו. כשרבנו היה מספר על הדרגות שלו וכו', היה כמה פעמים שאנשים אמרו לרבנו: "אתם הגעתם לדרגות והשגות גדולות אלו כי אתם נכד של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אתם נכד של הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו, ועוד צדיקים, זו הסבה שזכיתם לדרגות הגדולות האלו", כותב רבי נתן (שבחי ה"ו, סימן כו): רבנו הקפיד מאד כל פעם ששמע שאנשים אומרים שהוא הגיע לדרגתו פי נולד עם נשמה גבוהה או מצד יחוסו. "ואמר שלא כן הדבר רק העקר תלוי במעשים טובים וגיעות ועבודות. ואמר בפרוש שכל אדם שבעולם יכול לזכות למדרגה הגבוהה ביותר". רבנו אמר (שבחי ה"ו, סימן י; שיחות ה"ו, סימן קנד; ועוד): "אני זכיתי להגיע לדרגתי על ידי הרבה התבודדות ותפלה".

(אשר היה אל יואל, ב' דשבועות תשפ"ב)

מספיק עם החובות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג איר, ל"ח לעמר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

כל זמן שאתה חיב כסף לאנשים, יש לך חובות; חובות הכונה 'שכבר עבר זמן הפרעון' - אתה לא יכול להסתכל על שקולי נוחות, אתה צריך לעשות הכל כדי לשלם. אם אתה חיב כסף לאנשים - תעבד אפלו בזמנים שלא נח לך, רק אחרי שתסיים לשלם את החובות שלך, כבר לא תהיה חיב כסף לאנשים - אזי אתה יכול להסתכל על נוחות.

רבנו הזהיר אותנו מאד שלא נהיה בעלי חוב, אוי ואבוי למי שחיב כסף לאנשים; הוא עבד, המח שלו משעבד, הוא לא בן אדם, וכמה טוב ומתוק כשלא חיבים כלום לאף אחד, אפשר לעבד את השם עם מח רגוע.

דבר ראשון - תעצר את הדבר הזה של הלוואות, תפסיק ללוות כסף. אם אתה צריך כסף בדחיפות ואין לך - תאסף צדקה; כפי ההלכה (שלחן ערוך יורה דעה, סימן רנג) שאם אין לאדם כסף - מתר לו לאסף כסף; אבל מספיק עם הלוואות. כמו כן מאד אבקש ממך שיתר לא תבטיח כסף - אפלו לצדקה. אם יש לך כסף - תן צדקה, אבל להתחייב ולהשתמש בכרטיסי אשראי - זו בעיני גדולה, כי זה יגרו אותך לחובות - וכבר לא תוכל להיות יהודי כשר (ספר המדות, אות תשובה, סימן מו); אני מדבר אפלו על דברים שמבקשים ממך בקהלה שלנו - שלא תלוה כסף בשום אופן, ואם מדברים אליך בשמי - גם את זה אל תקנה; רק מה שאתה רואה במכתבים - זה מה שאני אומר, מה שפלוני אומר לך ואלמוני אומר לך בשמי - אני לא לוקח אחריות. תסתכל במכתבים ותראה להזהר מהלוואות, מספיק עם ההלוואות, מעכשו אני הולך להיות יהודי כשר.

אם אתה לא מצליח לכסות את ההוצאות שלך כדאי לך לעשות לעצמך חשבון, אולי אתה מוציא כסף על שטיות? אני רואה ביישיבה, יש בחורים ספורים שחיים בהפקרות נוראה, בגסות; הם קונים אכל, ארוחת בקר, ארוחת צהרים וכדומה - בהרבה כסף. הם יכולים לאכל ביישיבה בחנם, בכל זאת הם חיים בהפקרות, הם קונים לעצמם סעודות יקרות. אני מדבר אליהם הרבה שלא יתרגלו לחיות חיי הפקר; כשעושים חשבון ומצרפים את כל הסעודות זה מגיע למאות דולרים בחדש, בלי גזמא, זאת הפקרות. כמו כן אני אומר להם, אתה יכול לשתות מים ביישיבה בחנם, במקום זה הם מבזבזים כסף על שתיה מתוקה, עד שנופלים לחובות.

תעשה לעצמך חשבון, אולי אתה חי בהפקרות? אני לא אומר שתהפך לקמצן; מדבר על לבזבז כסף, לחיות בלי חשבון. ואם אתה כן חי עם חשבון ובכל זאת אתה לא מצליח לכסות את ההוצאות - תלך בבתיים לאסף צדקה. אף אחד לא צריך לדעת לאן אתה הולך, אתה לא צריך לספר לאף אחד. לך בשעות הערב למשך שעה, וכשאתה הולך בבתיים תתבונן, ותן קצת לצדקה וקצת למשפחה שלך - כך תצא מכל החובות.

רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן קיב): "הנה יש עברה שענשה של עברה היא שיהא בעל חוב תמיד", מוהרא"ש אומר, שזו העבירה של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, זה גורם לאדם עניות. הזוהר הקדוש אומר (פנחס, רמד:): "מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, עניותא רדיף אבתריה", מי שזורק על הרצפה פרורים של לחם - יהיה עני, "כל שכן מאן דמזלזל בפרורין דמוחא", אז כל שכן כשמוציאים זרע לבטלה רחמנא לצלן - מאבדים את המזל ונעשים עניים.

הדרך לצאת מהעברה הזו היא רק על ידי שצועקים אל השם יתברך: "רבוננו של עולם, תוציא אותי מהבץ שלי, רבוננו של עולם תוציא אותי מהעברות שלי; מה אעשה, אני נופל, אני חוטא, אני לא יכול להתגבר; עזר לי, אני רוצה לתקן הכל".

תקרא את המכתב כמה פעמים, עד שבאמת תחליט 'מספיק עם החובות'.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

(עצתו אמונה במדבר - וירא תשפ"ג)

שכחה אפשר להתחדש ולהתחיל להתחלה; לכן כשאנחנו הולכים לקבל את התורה אנו אוכלים מאכלי חלב, כדי לזכור שאנחנו כנולדים מחדש; תינוק קטן הרי אוכל רק חלב, לכן אנחנו אוכלים מאכלי חלב להראות שנולדנו מחדש, אנחנו מתחילים מחדש להיות יהודים כשרים.

מוהרא"ש אומר: אנחנו רואים שהתורה מתחילה עם האות 'ב' שסגורה מכל הצדדים, זה פתוח רק מקדימה; זה בא ללמד אותנו שאם רוצים להצליח אסור להסתכל לאחור, רק קדימה; רק כך אפשר לקבל את התורה ורק כך אפשר להצליח בחיים.

חלב מקלקל

החווה מלובלין זכותו יגן עלינו אומר: למה אוכלים בשבועות מאכלי חלב? כי כל אוכל שמתקלקל כבר אי אפשר להשתמש עם זה, זרקים את זה, חוץ מחלב; אפילו שזה מתקלקל אפשר עוד להשתמש עם זה, אפשר לעשות מזה גבינה; לכן אנחנו אוכלים מאכלי חלב בשבועות, כי רוצים להראות לאדם, אפילו שנפלת בעברות, התקלקלת, בכל זאת אתה עוד יכול לחזור בתשובה ולהיות צדיק, כמו חלב שהתקלקל שלא זורקים אלא עושים מזה גבינה משבחת.

זה מה שרבינו מלמד אותנו: אין יאוש; רבינו צעק (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל!", אומר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קנג): רבינו צעק את זה עם כל הכח, הוא צעק בקול גדול: "גיוואלד, זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; אין כזה דבר להתיאש, אין אדם שלא יכול לחזור בתשובה ואין שום עבירה שאי אפשר לתקן.

רבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", צריכים להאמין בזה, צריכים לדעת שהקדוש ברוך הוא מקבל את התשובה שלנו, הוא מחפה שהאדם ישוב אליו.

היצר הרע רוצה רק דבר אחד מהאדם: "תכנעו!" הוא רוצה שהאדם יחליט אחת ולתמיד ויגיד: אני כבר אבוד! בכל פעם שהוא מכשיל את האדם בעבירה הכונה שלו היא רק להחליש את האדם, שהאדם ירים ידים ויפסיק לנסות להיות טוב וכשר; מה שמראה לנו המנהג של אכילת מאכלי חלב: "מחלב מקלקל עושים גבינה", כלומר "מאדם מקלקל יכול להיות צדיק גדול".

לכן אני מבקש ממך: "תתחזק ותתרום!" ואל תהיה שבור. מוהרא"ש היה תמיד חוזר על מאמר החז"ל (ירושלמי ראש השנה, פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם", כשאדם מקבל על עצמו על תורה - כלומר, הוא מקבל על עצמו ללמוד את התורה הקדושה - אומר הקדוש ברוך הוא: אני מחשיב כאילו האדם אף פעם לא חטא.

לכן, עכשיו כשאנחנו מקבלים את התורה בחג השבועות, תתחיל ללמוד על פי סדר דרך הלמוד של רבינו הקדוש, אז הקדוש ברוך הוא יחשיב לך כאילו לא חטאת אף פעם.

כיסנים משלשה קצוות

אל תסתכל אם אתה מבין מה שאתה לומד או לא; תאמר את המלים של התורה, לא משנה אם אתה מבין או לא, ואפילו שהלמוד שלך נראה כמו נעל עם שלשה קצוות תמשיך ללמוד, יש כאלו שנוהגים לאכול קרעפלאך - כיסנים בשבועות, זה עשוי משלשה קצוות; זה מזכיר לנו את הספור של החכם והתם (ספורי מעשיות, מעשה ט) שרבינו מספר שהתם היה סנדלר, הוא היה עובד מאד קשה ליצר נעלים. כשהוא כבר גמר לעשות את הנעל היה לזה שלושה קצוות, הוא היה לוקח את הנעל ומחיה את עצמו עם זה, הוא היה אומר: "כמה פה ונפלא המנעל הזה; כמה מתוק המנעל הזה, כמה מנעל של דבש וסכר הנעל הזה"; אבל אשתו מאד תמהה, היא שאלה אותו: "אם כן מדוע סנדלרים אחרים לוקחים שלושה

שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּרֶסֶלֶב

הָאֵם חַיִּים לְהַגִּישׁ אֶת מִנַּת הָעוֹף בְּלֵיל שַׁבָּת?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יש לי שאלה לגבי ענין של מסרת, כליל שבת אצל הורי וגם אצל חמי וחמותי נהוג שאחרי המרק מביאים מנה שלמה של עוף וקוגל, ולפעמים גם פתיתים, עכשו פשאני מתחיל לערוך לבד סעודות בבית, אני רוצה לדעת האם יש באמת צרך בזה, פי בדרך כלל אנחנו כבר לגמרי שבעים אחרי המרק, ויתכן אפילו שזה כל תשחית על האכל, או האם כן המסרת של סעודת שבת ואי אפשר לשנות את זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ו איר, מ"א לעמר, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מקמך.

מאכלי שבת הם מאד קדושים, מובא מצדיקים קדושים שמאכלי שבת הם רפואה. צדיקים מפרשים (ראה ספר קהלת משה, בנו של המגיד מקונין זכותו יגן עלינו, פרשת מקץ, דבור המתחיל א"י אמה תהי על ביתי) על מה שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (שבת קט): "כל האוכלין אוכל אדם לרפואה", מתר לאכל בשבת את כל המאכלים אפלו שזה מרפא, והוא מפרש, שכל המאכלים שאוכלים בשבת - מרפאים את האדם, ורבונו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י'): "אכילת שבת היא כלה רוחניות, כלו קדש".

אל תשנה מסדר המאכלים שהוריק אוכלים. יש סודות גדולים למה אנחנו אוכלים את המאכלים האלו; דגים, מרק עם אטריות, עוף, קוגל ופתיתים. מוהר"א ש אומר טעם, למה אוכלים דגים בשבת ככל שלוש הסעודות? כי שבת היא זמן שאפשר להתקרב מאד אל השם יתברך ולעזוב את כל השטויות, ודגים הם הבעלי חיים היחידים שלא חטאו במבול, הם נשארו טהורים, ועוד הרבה טעמים על פי סוד למה אוכלים בשבת - בשלש הסעודות - דגים.

כמו כן אוכלים מרק עם אטריות. מובא מהצדיק רבי פנחס מקוריץ זכותו יגן עלינו (אמרי פנחס שער השבת, אות כט) שאטריות מראות על אחרות, הן מנחות זו בזו; ששבת זה זמן להתאחד עם השם יתברך ולחיות בשלום.

עוף - כתוב בשלחן ערוך שיאכלו (ארח חיים סימן רנ, סעיף ב): "ירבה בבשר ויין ומגדנות כפי יכלתו". ברמב"ם כתוב (פרק ל' מהלכות שבת, הלכה י'): "אכילת בשר ושתית יין בשבת ענג הוא לו".

גם קוגל מובא ברמ"א (סימן רמב, סעיף א): "יש שכתבו שבמקצת מקומות נהגו לאכל מליטא, שקוריץ פשטיד"א, כליל שבת, זכר למן שהיה מכסה למעלה ולמטה", והמשנה ברורה כותב (שם, סעיף קטן ח): "ובמקומותינו המנהג לאכלן".

פתיתים אנחנו אוכלים. מובא מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקוריץ (אמרי פנחס שם, אות ל) בשם הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, טעם לאכילת פתיתים, זה בא להזכיר לנו מה שחכמינו הקדושים אומרים (שבת קיח): כל השומר שבת מוחלין לו על כל עונותיו, פתיתים באידיש זה פערפל - לשון פארפאלן, כל העבירות נופלות ומתבטלות.

אל תשנה מהדרך של אבא שלך, תאכל דגים, מרק, עוף, קוגל ופתיתים. אל תאכל הרבה בתחלת הסעודה, כן תוכל לאכל את כל המאכלים הקדושים, כי מאכלי שבת זה מאד קדוש. מובא מצדיקים (בני יששכר מאמרי השבתות מאמר א, אות יב): "וראיית לאנשי מעשה שהיו נזהרים מלתן ממאכלי שבת לגוים", כי זה סם חיים לישראל, זה מרפא את היהודים, ולהפך ... עין שם.

בעקר שהסעודה תהיה זמן שמחה. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י'): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד, והכלל, שצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(צחתו אמנה במדבר תשפ"ג)

מטבעות עבור זוג נעלים ואתה לוקח רק חצי טאלער (מטבע קטנה)? ענה לה התם: "מה זה קשור אלי, זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ולמה לנו לדבר בכלל מאנשים אחרים, הבה נחשב כמה אני מרויח מהנעל הזאת", הוא היה מחשב כמה הוא שלם עבור הסחורה וכמה נכנס לו רוח, והוא ראה שהוא מרויח עשר פרוטות; אז הוא אמר לאשתו: "מדוע שיפריע לי שהרווחתי משהו מיד ליד?"

לכן אנחנו אוכלים בשבועות כיסנים עם שלשה קצוות, לזכור, שאפילו שהתפלה שלנו נראית כמו נעל עם שלשה קצוות שנוחה את עצמנו בזה, ואם הלמוד שלנו נראה כמו נעל עם שלשה קצוות עלינו לומר את כל הלשונות שהתם היה אומר ושר לנעל שלו; כי זה הסוד להצליח בחיים: "שאדם יחיה את עצמו עם כל נקודה טובה, אפילו שזה רחוק משלמות".

תיקון ליל שבועות

בליל שבועות תשאר ער כל הלילה; כתוב בזוהר הקדוש (הקדמה ח) שרבי שמעון בר יוחאי היה ער בליל שבועות כל הלילה עם תלמידיו, והם למדו תורה נביאים וכתובים - מכל פרשה את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון, וכך גם מכל ספר מנביאים וכתובים את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון, וכן הוא גם עורר אותם שהם ילמדו את תר"ג המצוות; רבי שמעון בר יוחאי היה מאד שמח והוא ברך את תלמידיו שהם יזכו לקבלת התורה. גם אנחנו נשארים ערים בליל שבועות כדי לומר את תיקון ליל שבועות; אומרים את הפסוק הראשון ואת הפסוק האחרון מכל פרשה מחמשה חומשי תורה, אחר כך אומרים את הפסוק הראשון מכל ספר של נביאים וכתובים ואת הפסוק האחרון, אחר כך לומדים את תר"ג המצוות. זה עיקר התקון, כל שאר הפסוקים זה מה שהוסיפו, אבל התקון העיקרי הוא הפסוק הראשון והפסוק האחרון; חבל שאנשים לא יודעים מזה, לכן הם הולכים לישון כי אין להם פח להגיד את התקון הגדול.

ליל שבועות זה לא זמן לבלות עם חברים בשטויות והבלים; ליל שבועות הוא לילה מאד גדול. צריכים מאד להזהר לא לשוחח בלילה, כי זה לילה מאד גדול; אפשר לפעל הרבה ישועות; אלו שנשארים ערים סתם כדי לעשן ולדבר, תיקון יותר גדול עבורם שהם ילכו לישון. או שלומדים או שמתבודדים להשם יתברך; מבקשים מהשם יתברך שנוזק ללמוד כל השנה שיעורים בכל התורה כולה ולהיות דבוק בו.

הולכים לקבל את התורה מחדש

חג השבועות קרב ובא, ועם ישראל שמח מאוד שהוא זוכה לקבל את התורה, להתחדש עם התורה הקדושה, ללמוד כל יום את התורה הקדושה, ולקיים כל מה שהקב"ה ציווה עלינו בתורה הקדושה.

שמחה מיוחדת קיימת בין חסידי ברסלב, הזוכים לקבל ולהיות עם העצות של רבינו ז"ל, כי יש להם דרך איך ללמוד כל יום את התורה הקדושה, כי רבינו הקדוש נתן לנו מתנה יסוד דרך הלימוד: [כפי שמובא בשיחות הר"ן סימן ע"ו], שאפשר ללמוד את התורה גם אם רק אומרים את המילים של התורה, למרות שלא מבינים מה שאומרים ולמרות שלא זוכרים מה שלומדים.

אדם חושב שהוא יכול ללמוד את התורה רק אם יש לו שיעור קבוע, או חברותא קבועה, ורק אם הוא יבין ברור כל דבר וענין שהוא לומד, הרי אם רוצים ללמוד בצורה כזאת אין באמת אפשרות ללמוד כל יום ויום מימות השנה, כי יש הרבה זמנים שאי אפשר בהן ללמוד כראוי כל עוד שתלויים בכל מיני דברים אחרים כשיעור וחברותא וראש ברור וכדומה, ולמעשה יוצא שבחלק גדול מימות השנה לא לומדים.

ויש גם אנשים שמאוד קשה להם ללמוד, אין להם ראש חזק והם לא מבינים את הלימוד, או שהם מאוד טרודים בעבודה קשה להביא פרנסה הביתה, והם לא יכולים קצת להתרכז וללמוד את התורה, ויש כאלו אנשים שכבר יש להם זמן ויש להם ראש טוב ויכולים להתרכז, אבל למעשה כשהם מתחילים לבדוק את עצמם הם רואים שלפעמים יכול לעבור ימים וחדשים ולצערם הרב הם לא פתחו ספר.

אבל עם סדר דרך הלימוד של רבינו, יכול כל יהודי ויהודי לזכות ללמוד את התורה הקדושה, לוקחים משניות ומתחילים לגרום ולהגיד את המילים, כל אחד לפי ההספק שהוא יכול, ואת זה אפשר לעשות בכל זמן ובכל מיני המצבים, וזה מכניס לאדם געגועים חזקים והשתוקקות ללמוד עוד ועוד תורה.

ואתו דבר עם גמרא, שולחן ערוך, תהלים, חומש רש"י, וכן בכל שאר חלקי התורה הקדושה, כל אחד לפי טעמו ולפי רגשותיו, ובדרך זה יכול כל יהודי לזכות ללמוד תורה בכל יום ויום מימי חייו.

ובמיוחד בנוגע להלכה שנפסקה בשולחן ערוך שחייבים לעבור את הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום, מוהרא"ש החדיר שוב ושוב בליבנו את חשיבות העניין והחיוב שיש בלעבור על הפרשה, מוהרא"ש היה אומר שבשבוע שלא עברו על הפרשה, יהיה איוה שהוא נוק, אבל לצערנו הרב יש יהודים רבים שלא עוברים על הפרשה בכל שבוע, כי לא לכל אחד יש זמן ואפשרות ביום שישו אחה"צ לעבור על הפרשה כפי שמובא מהאריז"ל, ולכן הם בכלל לא עוברים על הפרשה ולא פותחים חומש, ולכן היה מוהרא"ש משנן לנו שוב ושוב, שנתחיל לעבור על הפרשה כבר מיום ראשון בשבוע, כפי שנפסק בשולחן ערוך, ביום ראשון עד שני, וביום שני עד שלישי וכן הלאה עד שזוכים לסיים לעבור על כל הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע.

ולכן השמחה כל כך גדולה כעת בימים אלו שזוכים לקבל מחדש את התורה הקדושה, ומקבלים על עצמינו שמעכשיו והלאה נלמד בכל יום תורה, כי לימוד התורה הוא אוכל ומזון לנשמה, וכמו שכשאדם מפסיק לאכול הוא מתחיל להרגיש לא טוב, אותו דבר הוא כשהנשמה לא אוכלת ולא נותנים לה קצת מזון, קצת לימוד התורה, מיד נפש האדם תרגיש את זה, והוא מתחיל להיות מבולבל ולא יודע מה חסר לו, הוא לא יודע מה לוחץ עליו, למה הוא כל כך שבור ועצוב ומדוכא, למה שום דבר לא משמח אותו, אבל כשזוכים ללמוד את התורה הקדושה, מיד מתמלאות נפש האדם בשמחה, והאדם נהפך להיות שמח ומרוצה, והתורה הקדושה מלווה את האדם בעולם הזה ובעולם הבא.

ראש הישיבה שליט"א ישהה א"ה בחג השבועות בקרית ברסלב, רבים מתושבי הקריה החשובים מקבלים את האורחים הרבים המגיעים לשהות בימי החג בקריה. מתוקים מדבש ונופת צופים.

מקוה לפני עלות השחר

לפני עלות השחר זה ענין גדול ללכת למקוה; רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נו): "המקוה של שבועות היא מקוה של שער נ', שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה, שהוא שכל ודעת עליון, חסד עליון ורחמים גדולים", כשטובלים במקוה בשבועות לפני עלות השחר זוכים להמשיך ישועות גדולות; מקבלים שכל וזוכים לדברים גדולים מאד.

לכן אחרי שמסיימים את תיקון ליל שבועות' רוע למקוה לטבל בתמימות ובפשיטות; אפילו שאתה לא מבין מה הפונה שער החמשים ואתה לא יודע כלום וכו', התקוה קורה מעצמו, אם פן מבינים ואם לא מבינים, אתה תלך למקוה על דעת כל הצדיקים, ועל דעת רבינו נחמן מברסלב ותלמידיו הקדושים.

שלא עשני גוי

העקר תרקד כל החג; תשמח על זה שלא עשני גוי. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מד"ש פליאה) כשהקדוש ברוך הוא נתן את התורה הוא אמר (שמות כ, ב): "אנכי ה' אלהיך", ואז משה רבינו צעק מיד "שלא עשני גוי!" כולם שואלים מה הקשר בין אחד לשני? אומר מוהרא"ש שזה בכלל לא קשירה; כשהשם יתברך התחיל לומר את התורה משה רבינו נהיה כל כך שמח שהוא התחיל להודות "שלא עשני גוי!" ברוך השם אני יהודי אני לא גוי", אם שמחים בזה אז תמיד שמחים, "גוי אני לא, מה שאתה רוצה להגיד עלי אתה יכול להגיד, אבל גוי אני לא".

(עצתו אמונה, פרשת במדבר תשע"ח)

סימן טוב ומזל טוב

החתן **בנציון ב"ר ישראל חיים ברוין** הי"ו
להגל אירוסיו למזל טוב עב"ג
בת מו"ה **יצחק אייזיק אפפעל** הי"ו
...
מו"ה **סענדי ראטה** הי"ו
להגל הולדת בתו למזל טוב

אתה לא אבוד! לפחות תתחיל מעכשיו!!

שיעור חדש מראש הישיבה שליט"א
בלשון הקודש
079-704-0066 2, 2, 65

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישראלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	10:00 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 8:00	
יום רביעי בשעה 21:00 שמיעת שיעור	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
ליל שישו רח' נחל דולב 19	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
שמיעת שיעור יום א בשעה 9:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין די עזרה)
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה			יבנאל רחוב המייסדים
	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה			ביתר רחוב אבא שאול 7/7

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד **079.70.400.69**
ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד **079.70.400.66**
ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com